

مشکلات طرح فضای مجازی

عباس آخوندي

برای اولین بار است که طرح «حمایت از حقوق کاربران و خدمات پایه کاربردی فضای مجازی» پای نیروهای مسلح را به تمیشت امور اداری باز کرده است. حال آنکه بنا به تصریح اصل ششم قانون اساسی، اعمال قوه مجریه از طریق رئیس‌جمهور و وزراست. این طرح نیروهای مسلح را روبه‌روی مردم قرار می‌دهد. این کار بزرگ‌ترین ظلم و جفا به نیروهای مدافع تمامیت ارضی و امنیت نظامی جمهوری اسلامی است که در جنگ تحمیلی رشادتها و فداکاری‌های بی‌دریغ داشتند و ده‌ها هزار شهید تقدیم ملت کردند.

فارغ از آشفتگی بیش از حد این طرح و تشکیل کمیسیون‌های طمی آن با ترکیبی از سه قوه که همه‌جور اختیارات دارد و منابع مالی فراوانی که بدون فرآیندهای مشخص تخصیص و پاسخگویی روشن به هیچ مرجعی و برخلاف قانون اساسی در اختیارش قرار می‌گیرد و در عین حال تحت امر رئیس‌جمهور به عنوان هماهنگ‌کننده قوه مجریه نیست و همچنین، فارغ از دستاویزی به قاعده نکوهیده جرم‌انگاری که تنها باید در مواقع ضرورت و در جهت توقف و بهبود روندها و رفتارهای نابهنجار به کار بسته شود و استفاده بیجا از آن بخش اعظمی از مردم را در دایره حقوق کیفری قرار می‌دهد و نتیجه آن نه تنها بهبود رفتار نیست که مجرم‌انگاشتن گروه عظیمی از ملت است و در پی خود، گسترش تخلف و امنیتی کردن جامعه، سلب آزادی و امنیت شهروندان را به همراه دارد.

حقوقدانان اجماع دارند که اگر جرم‌انگاری براساس سیاستی معقول و منطقی و مبانی مستحکمی صورت نگیرد، نه تنها نتیجه مطلوب به دست نخواهد آمد، بلکه خود موجب پیدایش معضلات اجتماعی بسیاری خواهد شد. به این نکته نیز توجه داشته باشیم که طراحان این ایده عاجز از درک ابتدایی از ماهیت و روند پیشرفت فناوری و هوشمندسازی در جهان هستند. درست است که پیشرفت فناوری در این ساحت، جهانی از اطلاعات را در اختیار پدیدآورندگان و کنترل‌کنندگان این شبکه‌ها قرار می‌دهد و چنانچه از سکوی یک شهروند به آن نگاه کنیم یک جهنم اطلاعاتی را برای آحاد آدمیان فراهم می‌آورد. ولی واقعیت این است که ماهیت این فناوری خلق مسیلهای سیل اطلاعات است و کسی نمی‌تواند

جلوي حرکت سيل اطلاعات را در آنها بگيرد. پديدآورندگان مي‌توانند بفهمند که سيل اطلاعات به کدام سو و چگونه در جريان است ولي حتي نمي‌توانند روبه‌روي سيل بايستند. وقتي اين شبکه‌ها و به عبارت ديگر پلتفرم‌ها شکل گرفتند، ماهيت آنها مستقل از آفرينندگان و پديدآورندگان آنها ميشود. اشتباه طراحان اين طرح اين است که مي‌خواهند در برابر حرکت و سيل جابه‌جايي اطلاعات بايستند و اين ناشدني است. بي‌گمان اين سيل آنان را درهم خواهد پيچيد. با تمام شرح فوق، نکته کانوني توجه نگارنده، هيچ‌يك از مساله‌هاي پيش‌گفته نبود، چون اقليتي که به قدرت رسيده از اين دست طرح‌هاي شتابزده و خام زياد ارايه داده و بيش از اين ارايه خواهد داد. هرچند هر يك از آنها هزینه‌هاي فراواني براي اين ملت به بار خواهد آورد ليکن، چون بي‌نتيجه هستند، نهايتاً شکست خواهند خورد. مشکل اين طرح درگير کردن بي‌مورد نيروهاي مسلح که از شأن اجتماعي والايي برخوردار هستند در طرحي که آشکارا برخلاف مصالح ملي است و شکست آن پيشاپيش روشن است، مي‌باشد. مشکل اصلي اين طرح وارد کردن نيروهاي مسلح به فرآيندهايي است که خارج از چارچوب دفاع ملي هستند و تنها براساس اغراض سياسي طراحي شده‌اند.

مجلس شورای ملی و دولت در این زمینه اقدامات لازم را انجام دهند. همچنین باید به مردم اطلاع داده شود که این طرح‌ها صرفاً برای اهداف نظامی و امنیتی است و نباید به عنوان ابزاری برای توسعه اقتصادی و اجتماعی استفاده شود. در نهایت، باید به مردم اطمینان داده شود که دولت در پی اجرای این طرح‌ها است و هیچ‌گونه تغییر در سیاست‌های کلی کشور نخواهد داشت.

تاریخ: 10 شهریور 1400